Univerzitet u Beogradu Elektrotehnički fakultet

Nikola Cvetković, 3094/2020

Ispitivanje hardverskih performansi procesora TSM320C5545

Projekat - 13M041DPS

Sadržaj

1	$\mathbf{U}\mathbf{v}\mathbf{o}\mathbf{d}$	2	
2	Pregled karakteristika platforme BOOST5545ULP		
3	Uputstvo za podešavanje okruženja 3.1 Uvoz postojećih projekata	9	
4	Opšte preporuke i napomene	13	
5	Dobijeni rezultati		
6	Zaključak	20	

Uvod

Cilj projekta jeste prenos postojećih primera sa vežbi predmeta, sa stare na novu platformu. Dodatno, proverena je ispravnost rada svih postojećih primera.

Platforma koja je korišćena na predmetu jeste TMDX5505EZDSP za koju je, u trenutnku izrade projekta, podrška proizvođača bila sve slabija, uključujući ažuriranje dokumentacije i razvoj biblioteka/drajvera za platformu.

Osim sigurnosti po pitanju održive podrške, prelazak na novu, BOOST5545ULP platformu, proizvedenu 2016. godine, pruža mnogo više mogućnosti predmetnom nastavniku pri odabiru tema projektnih zadataka, a korisniku platforme više načina za interakciju sa hardverom i predstavljanje rezultata.

Glavna razlika između stare i nove platforme jeste u procesoru za digitalnu obradu signala. Stari procesor TSM320C5505 zamenjen je za noviji iz iste familije - TSM320C5545. Međutim, bitne razlike između ova dva procesora sa programerskog stanovišta nema - imaju iste memorijske kapacitete, jednak broj DMA kontrolera, skoro isti broj ulaza za analogno-digitalnu konverziju.

U ovom dokumentu će biti dat pregled karakteristika i interfejsnih mogućnosti pločice, kao i opšte uputstvo za uspešno kreiranje i kompajliranje projekta u razvojnom okruženju.

Pregled karakteristika platforme BOOST5545ULP

Glavne karakteristike korišćene platforme date su u njenom korisničkom uputstvu. Za BOOST5545ULP nije napisan standardni *datasheet* već je dokumentovan u vidu korisnička uputstva:

- TMS320C5545 BoosterPack Hardware User's Guide
- C5545 BoosterPack Software User's Guide

Iz prvog dokumenta se mogu izvući informacije o hardverskim karakteristikama pločice. Vidi se da je prisutan pomenuti procesor, TSM320C5545, ali i mikrokontroler opšte namene, CC2650, koji sadrži ARM Cortex-M3 procesor. Ovaj mikrokontroler sadrži bežični primopredajnik, koji se u primeru sa SD kartice BOOST5545ULP pločice koristi za ostvarenje *Bluetooth* komunikacije.

Ova platforma, kao i stara, sadrži audio kodek, s tim što on više nije AIC3204, već AIC3206, a postoji i čitač SD kartice, sa koje je moguće čitanje i upis podataka, pa i podizanje sistema.

Osim jednog ulaznog i jednog izlaznog audio priključka, od interfejsa postoje tri programabilna tastera opšte namene, tri programabilne LE diode, OLED displej, dva Micro USB konektora, JTAG konektor (samo za CC2650), LaunchPad konektor za povezivanje sa istoimenim pločicama, kao i jedan mikrofon.

Sve ovo pruža korisniku velik broj mogućnosti za testiranje i razvoj različitih oblasti i algoritama digitalne obrade signala, a procesorka moć komponenata omogućava implementaciju više različitih interfejsa odjednom.

Tako se u primeru sa SD kartice u istom trenutku koristi složena obrada govora, čitanje zvučnog signala sa kartice i njegovo prosleđivanje na audio izlaz, prikaz trenutnog stanja kôda na OLED displeju, kao i komunikacija preko *Bluetooth*-a.

Drugi gorepomenuti dokument predstavlja opis rada primera sa SD kartice. On takođe objašnjava korisniku kako da podesi radno okruženje za uspešnu analizu i kompajliranje ovog programa, kao i samo podešavanje kratkospajača na platformi koje će dovesti do uspešnog učitavanja programa sa kartice ili račuara.

Dodatni dokumenti koji korisniku mogu biti od značaja jesu:

- TMS320C55x Chip Support Library API Reference Guide
- TMS320C5545/35/34/33/32 Ultra-Low Power DSP Technical Reference Manual

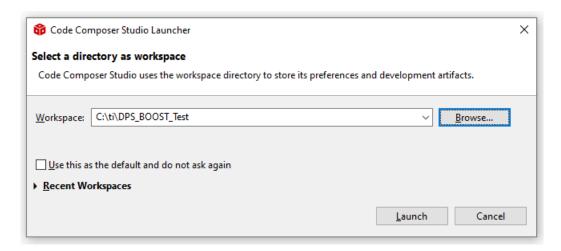
Važno je napomenuti da se procesor C5545 u odnosu na korišćeni C5505 suštinski ne razlikuje. Glavna učinjena promena je u broju regulatora koji smanjuju radni napon većeg broja modula čipa, a pored toga je sâm čip za oko 30% manji. Ovo dovodi do značajnog smanjenja u potrošnji.

Gotovo svi navedeni dokumenti se mogu naći na sajtu proizvođača, na stranici koja se odnosi na BOOST5545ULP platformu, a koja je data u glavi 1.

Uputstvo za podešavanje okruženja

Integrisano razvojno okruženje (IDE) koje je korišćeno jeste *Code Composer Studio v10.2.0.00009*. To je besplatno okruženje dostupno na sajtu proizvođača platforme, a podržavaju ga svi rasprostranjeni operativni sistemi.

Pri pokretanju programa, korisniku će biti ponuđen izbor radnog prostora na računaru (workspace), koji je sledećeg izgleda:

Slika 3.1: Prikaz prozora za izbor radnog prostora

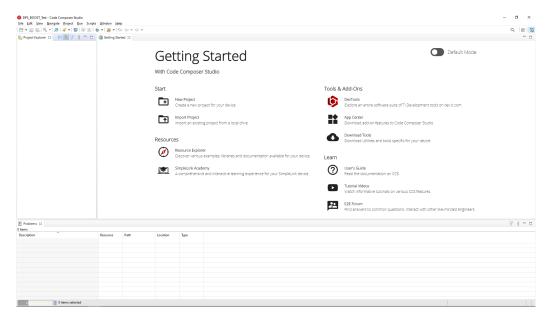
Pri izboru putanje i direktorijuma u kom će se raditi, bitno je voditi računa o nazivu i lokaciji. Preporuka je da se folder u okviru kog će se raditi nalazi na putanji C:\ti\, a da sâm naziv foldera ne sadrži razmake i specijalne karaktere, kao što je prikazano na prethodnoj slici.

Nakon pritiska na dugme Launch, pokreće se radno okruženje, a ukoliko je prvi put kreirano, u njemu neće biti prikazano ništa osim uvodnog prozora - Getting Started.

Pritiskom na View -> Project Explorer otvara se prozor u okviru kog se vrši pregled i rad nad dostupnim projektima. Pri prvom pokretanju, ovaj prozor nije fiksiran za prozor tekstualnog editora, pa ga je potrebno prevući u stranu editora na kojoj se želi fiksirati - obično je to leva strana okruženja.

Nakon pomenutih izmena u prikazu, okruženje bi trebalo da izgleda kao na slici 3.2, a Project Explorer prozor bi trebalo da bude prazan, kako nijedan projekat do sad nije uvezen u radni prostor (workspace).

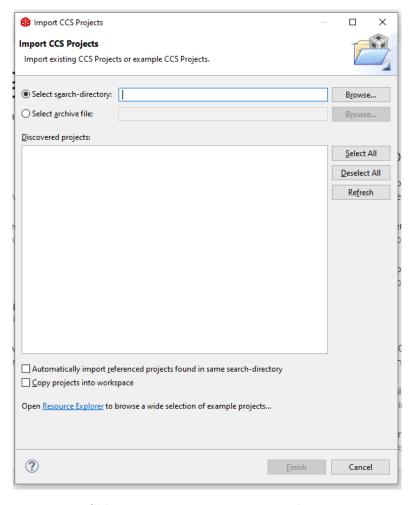
Prikaz ovog prozora može da se razlikuje u zavisnosti od verzije okruženja, ali bi sve funkcionalnosti opisane u ovom dokumentu trebalo da postoje.

Slika 3.2: Prikaz okruženja nakon fiksiranja Project Explorer prozora

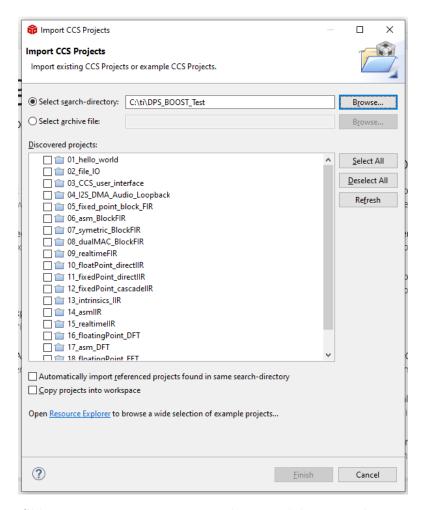
3.1 Uvoz postojećih projekata

Projekti se uvoze (*import*) u radni prostor odlaskom na Project -> Import CCS Projects... nakon čega se otvara sledeći prozor:

Slika 3.3: Prozor za uvoz projekata

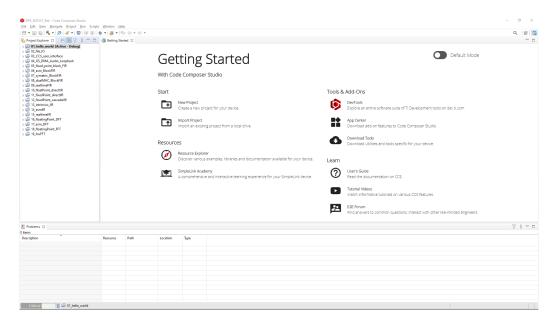
Ovde je moguće odabrati projekte koji se ne nalaze u odabranom workspace-u, ali se mora voditi računa da će u tom slučaju svaka izmena odabranog projekta biti sačuvana na lokaciji na kojoj se projekat nalazi. Kako bi se ovo izbeglo, moguće je markirati opciju Copy projects into workspace na dnu prozora sa slike 3.3, kako bi se samo lokalna kopija u radnom prostoru menjala, a projekat na originalnoj lokaciji ostao netaknut. Konkretno, najlakši pristup je preuzeti i otpakovati projekte sa sajta u odabrani workspace (ovde je to C:\ti\DPS_BOOST_Test). Nakon toga je moguće pritiskom dugmeta Browse... odabrati folder u kom se nalaze projekti koji će potom biti prikazani u prozoru, što je prikazano na slici 3.4

Slika 3.4: Prozor za uvoz projekata - odabran workspace

Ovde je korisno napomenuti da se prilikom kopiranja projekata u odabrani work-space može primetiti da se njegov sadržaj promenio, iako korisnik do sada nije radio ništa u okviru foldera radnog prostora. Folderi dodati u folder radnog prostora predstavljaju neophodan sadržaj koji je Code Composer Studio kreirao radi praćenja promena nad radnim prostorom i ne treba ih menjati/brisati.

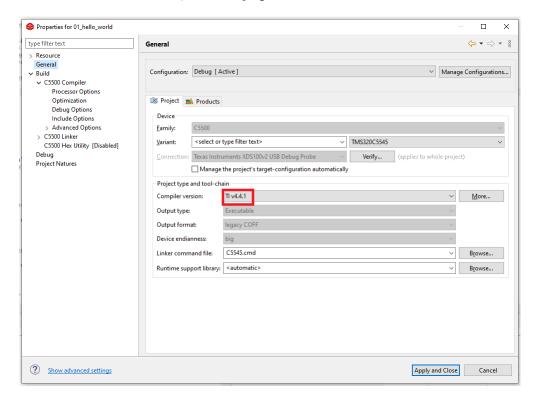
Nakon što je odabran folder iz koga će se uvesti projekti, pritisnuti na dugme Select All, a potom na Finish, nakon čega se prozor za uvoz projekata zatvara i projekti su prikazani u okviru Project Explorer prozora, kao na slici 3.5 na sledećoj strani:

Slika 3.5: Glavni prozor - uvezeni projekti

Ukoliko se to nije automatski obavilo, pritisnuti dva puta na projekat O1_hello-world, a zatim na fajl main.c, nakon čega bi trebalo da se ovaj C fajl otvori u editoru.

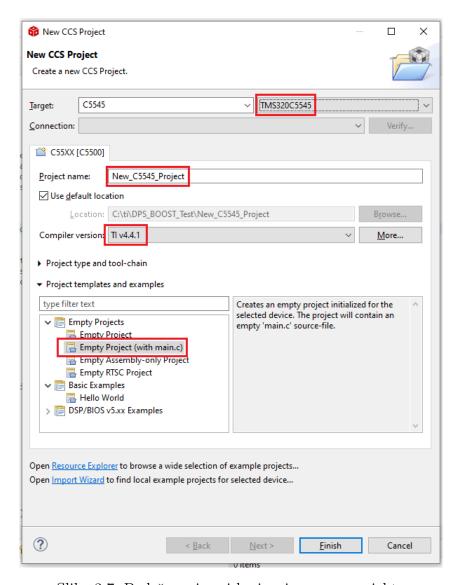
Kada bi se probalo kompajliranje ovog programa, ono bilo bi neuspešno. Razlog za to je što nije preuzet i instaliran kompajler za ovaj procesor, a može se preuzeti sa ovog linka, u okviru C55xx Code Generation Tools Download. Nakon uspešne instalacije u prozoru Problems na dnu okruženja bi trebalo da je nestalo upozorenje koje govori o nekompatibilnosti instaliranog kompajlera i kompajlera projekta. Ukoliko je verzija instaliranog kompajlera veća od verzije sa kojom je projekat kompajliran (v4.4.1), treba otići na Project -> Properties, i pod General - Compiler Version izabrati TI v4.4.1, kao što je prikazano:

Slika 3.6: Odabir kompajlera projekta

3.2 Kreiranje novog projekta

Ukoliko se želi kreirati novi projekat za C5545 procesor, to se može lako uraditi odlaskom na Project -> New CCS Project... nakon čega se otvara sledeći prozor u okviru kog treba odabrati za koji se procesor pravi projekat, koji je tip kompajlera i projekta, a treba uneti i naziv projekta (preporuka je da naziv ne sadrži razmake):

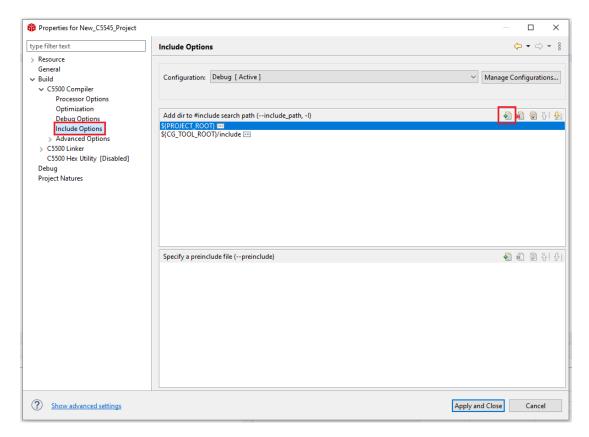

Slika 3.7: Podešavanje pri kreiranju novog projekta

Na ovaj način će se kreirati dodatni projekat u Project Explorer prozoru koji bi trebalo da sadrži module Debug, Includes, C5545.cmd i main.c. Kreirani glavni C fajl se može izbrisati ako se želi drugačija struktura projekta.

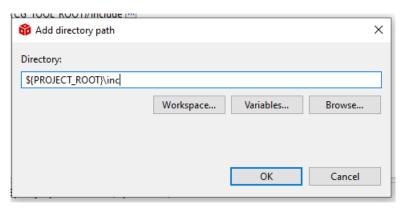
Često se organizacija projekta vodi u dva odvojena foldera u okviru foldera projekta - src i inc, tako da su u prvom sadržani implementacioni fajlovi (oni sa ekstenzijom .c ili .asm), dok su u drugom biblioteke (header - .h fajlovi).

Upravo ovakva organizacija postoji u primerima sa vežbi, pa se u cilju uspešnog uvezivanja fajlova (*linking*) mora specificirati putanja sa koje će kompajler čitati .h fajlove. Ovo se postiže tako što se u Project -> Properties doda/izmeni podrazumevana putanja fajlova, odnosno u opciji Build -> C5500 Compiler -> Include Options pritisne Add... dugme u gornjem prozoru:

Slika 3.8: Dodavanje putanje biblioteka

U ponuđen prostor uneti \${PROJECT_ROOT}\inc:

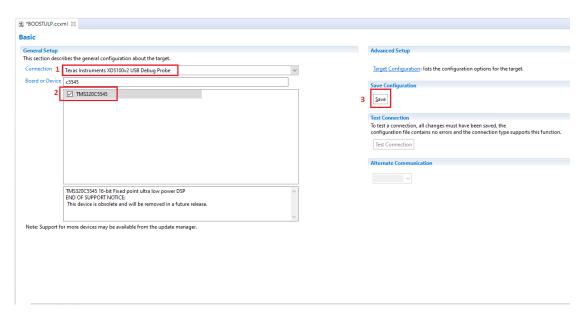
Slika 3.9: Dodavanje putanje biblioteka - nastavak

Nakon ovoga je moguće kreirati folder inc u folderu projekta putem fajl sistema operativnog sistema, ili putem razvojnog okruženja, tako što se desnim klikom na željeni projekat ode na New -> Folder, a potom odabere projekat u koji se želi dodati folder i specificira njegovo ime. Na isti način je moguće kreirati nove fajlove, s tim što je poželjno .c i .h fajlove dodavati opcijama New -> Source File i New -> Header File, respektivno, dok se asemblerski fajlovi mogu dodati opcijom New -> File i potom uneti naziv sa ekstenzijom .asm.

Na opisani moguće je dodati i upravljati src folderom i tako kreirati pregledan i funkcionalno izdeljen projekat. Neophodno je prethodno ukloniti main.c fajl ukoliko se želi ovakav način organizacije.

Po kompajliranju projekta neophodno je upisati izvršne fajlove u memoriju platforme, za šta je potrebno dodati fajl za konfiguraciju platforme (*target configuration file*). Najlakše ga je dodati tako što se desnim klikom na željeni projekat u

okviru Project Explorer prozora odabere New -> Target Configuration File, a potom unese željeno ime fajla. Ovo može biti proizvoljno, a preporuka je da ime asocira na ime platforme na koju će program biti spušten. Neophodno je da ekstenzija imena bude .ccxml. Nakon ovoga se otvara sledeći prozor, u okviru kog treba odabrati tip veze sa pločicom i sâm uređaj:

Slika 3.10: Konfigurisanje target configuration fajla

Sada je pritiskom na Run -> Debug moguće debagovati program, koji će se automatski upisati u memoriju platforme.

3.3 Primer sa SD kartice

Uvodni, out-of-the-box primer sa SD kartice, predstavlja složen projekat koji uvezuje veći broj biblioteka i modula, baziran je na operativnom sistemu u realnom vremenu i koristi gotovo sve periferije platforme kako bi demonstrirao sve njene hardverske mogućnosti.

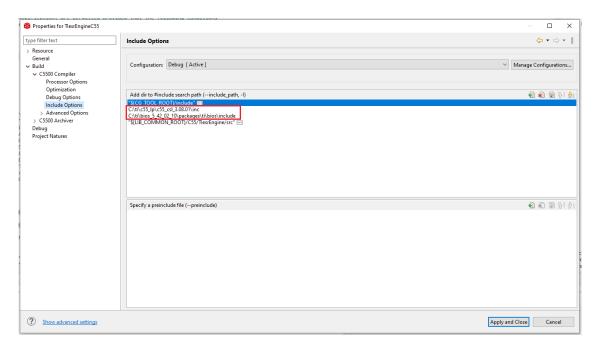
Primer je vrlo lako pokrenuti, ubacivanjem SD kartice i konfigurisanjem nekoliko kratkospajača na pločici, kao što je opisano u ovom kratkom video klipu. Nakon pokretanja se kroz sadržaj programa jednostavno prolazi, a instrukcije su prikazane na OLED displeju.

Analizirati ili modifikovati program ovog primera je, međutim, nešto zahtevnije od postavke nekoliko kratkospajača.

Njegov kôd je dat na stanici platforme, pod sekcijom *Order & start development*. Preuzet .zip fajl treba otpakovati i pokrenuti aplikaciju koja se u njemu nalazi. Ona će u odabrani folder (preporuka da to bude C:\ti\) instalirati sve fajlove neophodne za analizu primera sa SD kartice uključujući firmver mikrokontrolera koji implementira *Bluetooth* komunikaciju, kôd Android aplikacije, ali i najbitnije, firmver C5545 procesora koji vrši svu obradu signala.

Za ispravno kompajliranje primera neophodno je preuzeti i DSP-BIOS operativni sistem verzije 5.42.1.09, ali i biblioteke za podršku rada procesora za digitalnu obradu signala, C55x CSL. Dalje treba pratiti uputstva iz sekcije 3.2.3 Build Setup dokumenta C5545 BoosterPack Software User's Guide

Dodatna instrukcija koja nije navedena u softverskom uputstvu jeste da treba dodati dve putanje C55xx kompajleru kako bi se program pravilno uvezao. Ono što treba uraditi jeste da se u okviru postavki projekta TIesrEngineC55 Project -> Properties -> Build -> C5500 Compiler -> Include Options dodaju lokacije: \${C55XX_CSL_R00T}/inc i \${BIOS_INCLUDE_DIR}. Kako će korisnik najverovatnije instalirati verziju *chip support library* i *DSP-BIOS* različitu od one na kojoj je primer napravljen, bolje je specificirati tačnu putanju do traženih biblioteka, kao što je to prikazano na sledećoj slici:

Slika 3.11: Konfigurisanje TIesrEngineC55 projekta

Ove lokacije se, naravno, mogu razlikovati u zavisnosti od toga gde je korisnik odlučio da instalira operativni sistem čipa i biblioteke za njegovu podršku.

Posle ove izmene treba se vratiti uputstvu i dovršiti kompajliranje po opisanom redosledu i zahtevima, nakon čega se program može spustiti na procesor i pratiti njegovo izvršavanje u debageru.

Opšte preporuke i napomene

Razvojno okruženje za procesor C5545 vrši nešto drugačiju podelu memorije u okviru svog komandnog fajla za linker (linker command file) u odnosu na C5505. Stoga je za pojedine projekte bilo neophodno povećati memoriju u koju se smeštaju određene sekcije.

Iz komandnog fajla projekta 19_hwFFT (C5545.cmd) se vidi da je za sekciju .stack rezervisana memorija sa dvostrukim pristupom DARAMO i DARAM1. Kako je poželjno da stek nije izdeljen po memoriji, odnosno da bude kontinualno raspoređen, onda je za specificiranje memorijskih lokacija u koje treba smestiti stek korišćen operator >, kao što se može videti na slici:

```
65 SECTIONS
66 {
      vectors (NOLOAD) > VECS /* If MPNMC = 1, remove the NOLOAD directive */
67
68
       .cinit
                         > DARAMØ
       /* Arbitrary assignment of memory segments to .text section.
      /* Can be expanded or reduced observing limitations of SPRAA46 */
                        >> SARAM0 | SARAM1 | SARAM2 | SARAM3 | SARAM4
       .text
                         > DARAMO DARAM1
      .stack
      .sysstack
                         > DARAMO DARAM1
                           DARAM3 DARAM4
      .sysmem
                           DARAM4
       .data
                         >> DARAMO DARAM2
       .cio
       .bss
                            DARAM5
                         > DARAMØ
       .const
      data br buf
                            DARAM2
                            DARAM2
80
      scratch buf
81 }
```

Slika 4.1: Komandni fajl za linker C5545.cmd - memorijske sekcije

Sekcija ulazno-izlaznih funckija (C input-output - cio functions), kao što je printf funkcija, je smeštena u memorije DARAMO i DARAM2, ali je operator dodele > >, što znači da linker sme ovu sekciju prekinuti i eventualno popuniti nekom drugom sekcijom, na primer .stack sekcijom.

Upravo ovaj primer koristi hardversku akceleraciju pri računanju brze Furijeove transformacije (FFT). Ova akceleracija se postiže softverski kontrolisanim koprocesorom koji računa Furijeovu transformaciju u broju tačaka koje predstavljaju stepena broja dva, koristeći radix 2 Decimation in time (DIT) FFT algoritam, a moguće je izračunati FFT u 8 pa sve do 1024 tačke. Koprocesor se koristi pozivanjem određenih funkcija koje su upisane u ROM C5545 procesora, a kojoj mogu pristupati i procesor i koprocesor. Funkcije imaju fiksnu adresu u memoriji i date su u sekciji 2.5.5 Project Configuration for Calling Functions from ROM ovog korisničkog uputstva, datog na početku glave 2.

Kada se adrese funkcija dodaju u komandni fajl, njegov izgled je sledeći:

```
65 SECTIONS
      vectors (NOLOAD) > VECS /* If MPNMC = 1, remove the NOLOAD directive */
                       > DARAMØ
      .cinit
      /st Arbitrary assignment of memory segments to .text section.
      /* Can be expanded or reduced observing limitations of SPRAA46 */
                    >> SARAM0|SARAM1|SARAM2|SARAM3|SARAM4
      .stack
                       > DARAMO DARAM1
      .sysstack
                       > DARAMO DARAM1
                       > DARAM3 DARAM4
      .sysmem
      .data
                       > DARAM4
                       >> DARAM0 DARAM2
                       > DARAM5
      .bss
78
                       > DARAMO
      .const
79
      data_br_buf
                          DARAM2
80
      scratch_buf
                          DARAM2
81 }
82
83/*** Add the following code to the linker command file to call HWAFFT Routines from ROM ***/
84 /* HWAFFT Routines ROM Addresses */
85 hwafft_br = 0x00fefe9c;
86 hwafft_8pts = 0x00fefeb0;
87 hwafft_16pts = 0x00feff9f;
88 _hwafft_32pts = 0x00ff00f5;
90 hwafft 128pts = 0x00ff0593;
91 hwafft_256pts = 0x00ff07a4;
92 hwafft_512pts = 0x00ff09a2;
93 hwafft 1024pts = 0x00ff0c1c;
```

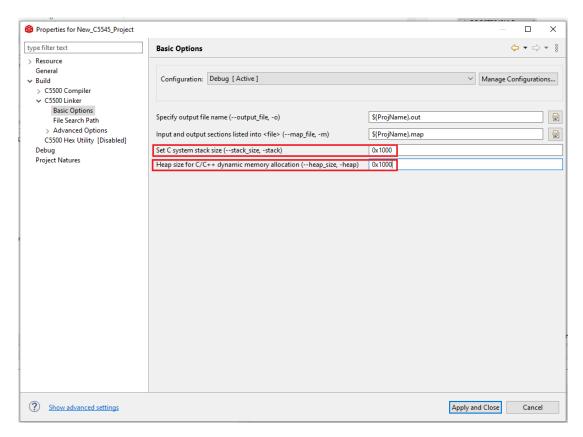
Slika 4.2: Komandni fajl za linker - funkcije akceleratora

Na početku dodate sekcije je i funkcija bit reverse koja je implementirana kako bi se brzo obavila neophodna inverzija ulaznih podataka potrebna za pravilno računanje transformacije.

Ukoliko je neophodno definisati sopstvenu sekciju u kôdu, kao što je to urađeno u opisanom primeru, onda treba te sekcije dodati u komandni fajl. Zato se u okviru dela kôda SECTIONS može uočiti korisnički definisana sekcija data_br_buf, kao i scratch_buf, koje je potrebno dodefinisati i smestiti u željeni deo memorije. Treba napomenuti da će u protivnom kompajler samo dati upozorenje korisniku da sekcije nisu eksplicitno definisane i uspešno će kompajlirati program, a sekcije smestiti na slobodne lokacije.

Dodatna napomena vezana za cio funkcije jeste količina steka koju one koriste. Naime, iako često korišćena u takozvanim printf debugging metodama, lako se implementira na sistemu i pruža razumljiv interfejs, funkcija printf i njoj slične ulazno-izlazne funkcije zauzimaju veoma veliku količinu memorije i procesorskog vremena, stoga je poželjno izbegavati ih. Podrazumevana veličina steka prilikom kreiranja programa je 512 bajtova (0x200), a memorije za dinamičku alokaciju (heap) 1024 bajta (0x400). To je nedovoljno prostora za korišćenje ovakvih funkcija, pa je neophodno povećati stek i heap na 0x1000 odnosno na po 4096 bajtova. Moguće je dodeliti i manje memorije ovim sekcijama kako bi rad funkcija bio ispravan, ali za većinu primera procesor ima dovoljno veliku memoriju za smeštanje programa i promenljivih, tako da je dozvoljeno koristiti ovu količinu memorije stek i heap.

Veličina steka i *heap*-a se može podesiti u okviru podešavanja projekta, odabirom Project -> Properties -> Build -> C5500 Linker -> Basic Options, kako je prikazano:

Slika 4.3: Podešavanje veličine steka i heap-a

Vrlo je važno dobro podesiti veličine ovih sekcija, s obzirom na to da će se program uspešno kompajlirati, a kompajler neće korisnika upozoriti na nedostatak steka ili heap-a, pošto je ograničenje ovih sekcija obično poželjna funkcionalnost u embedded programima. Nedovoljna veličina za pozivanje ulazno-izlaznih funkcija C programa se može primetiti prilikom debagovanja, kada se program zamrzava na ovim funkcijama ili preko njih samo prelazi, ne izvršivši ih. Tada treba povećati ove sekcije na opisan način.

Dobijeni rezultati

Primeri sa vežbi su modifikovani primenjujući opisane metode kako bi mogli pravilno da se kompajliraju na novoj platformi. Svi modifikovani primeri se nalaze na ovoj lokaciji, na kojoj se nalaze i biblioteke - *Chip Support Library*. Rezultati koji se dobijaju za brzine izračunavanja bitnih DSP funkcija i operacija pri izvršenju primera sa vežbi su u skladu sa pruženom dokumentacijom, a ne razlikuju se previše u odnosu na to kada su bili pokretani na procesoru C5505.

FIR filtar

U nekoliko primera se vrši filtriranje ulaznog signala dužine 80 odbiraka FIR filtrom dužine 48 odbiraka. U zavisnosti od implementacije filtriranja, različito vreme je procesoru potrebno da ga izvrši, pa tako sledeća tabela ilustruje dobijene rezultate:

Tabela 5.1: Brzina filtriranja FIR filtr

Primer	Opis	Broj taktova [clk]
05_fixed_point_block_FIR	FIR filtar napisan u	147 093
	C programskom jeziku	
06_asm_BlockFIR	FIR filtar napisan	4 214
	u asembleru	
07_symetric_BlockFIR	Simetričan FIR filtar napisan	2 311
	u asembleru	
	FIR filtar napisan u	
08_dualMAC_BlockFIR	asembleru, korišćenjem	2 184
	dualne MAC jedinice	

Iz navedene tabele se može zaključiti da se značajna ušteda dobija implementacijom funkcije za filtriranje u asembleru (skoro 35 puta brži kôd), dok se brzina povećava još dva puta ukoliko se koristi simetrično filtriranje ili korišćenje dualne MAC jedinice.

IIR filtar

Filtriranje IIR filtrom se koristi u pet primera sa vežbi. Kako je implementacija direktne-I forme različita od direktne-II gde se filtrira veći broj odbiraka signala

(blok podataka), ne može se meriti vreme izvršavanja funkcije za filtriranje. Korisnija informacija je vreme potrebno da se izvrši kompletno filtriranje signala sa sve propratnim operacijama (programske petlje, priprema ulaza i slično). Tako se dobija sledeća tabela:

Tabela 5.2: Brzina filtriranja IIR filtrom.

Primer	Opis	Broj taktova [clk]
10_floatPoint_directIIR	IIR filtar napisan u C prog-	
	ramskom jeziku u direknoj-I	$36\ 032\ 257$
	formi, bez ograničenja duži-	
	ne reči	
11_fixedPoint_directIIR	IIR filtar napisan u C prog-	
	ramskom jeziku u direknoj-I	5 607 987
	formi, sa ograničenom duži-	
	nom reči - Q15 format	
12_fixedPoint_cascadeIIR	IIR filtar napisan u C prog-	
	ramskom jeziku u direknoj-II	8 729 962
	formi, sa ograničenom duži-	
	nom reči - Q15 format	
13_intrinsics_IIR	IIR filtar napisan u C prog-	
	ramskom jeziku u direknoj-II	5 119 098
	formi, korišćenjem intrinsic	
	funkcija za MAC jedinicu	
14_asmIIR	IIR filtar napisan u asem-	1 318 049
	bleru u direknoj-I formi	

Vreme potrebno za izračunavanje samih funkcija je mnogo manje - kod direktne-I forme je reda hiljade taktova (za primere 10 i 11 je to 4247 i 1088, redom), kod direktne-II reda stotine hiljada taktova (190 123 za primer 12 i 90 884 za primer 13), dok je u asemblerskoj implementaciji direktne-II forme (primer 14) ono smanjeno na nekoliko hiljada taktova - 4863.

Računanje DFT

Prilikom direktnog izračunavanja diskretne Furjeove transformacije dobijena je značajna ušteda u vremenu prelaskom iz C programskog jezika u asembler, kao što je prikazano:

Tabela 5.3: Brzina izračunavanja DFT.

Primer	Opis	Broj taktova [clk]
	Direktni DFT algoritam	
16_floatingPoint_DFT	napisan u C programskom	276 943 881
	jeziku	
17_asm_DFT	Direktni DFT algoritam	1 198 104
	napisan u asembleru	

Kao što se vidi, ukoliko je neophodno koristiti direktno izračunavanje DFT, vrlo je korisno funkciju za tu operaciju napisati u asembleru, jer se konkretno, za DFT u 128 tačaka, dobija 230 puta brži kôd. Korisno je pogledati da li se i koja ušteda dobija izračunavanjem amplitude dobijenog spektra signala, kako je ona najčešće potrebna informacija u analizi spektra signala. Sledeća tabela ilustruje dobijene rezultate pri računanju amplitudske karakteristike u 128 tačaka:

Tabela 5.4: Brzina izračunavanja amplitude spektra.

Primer	Opis	Broj taktova [clk]
	Računanje amplitude dobi-	
16_floatingPoint_DFT	jenog spektra signala u	80 497
	C programskom jeziku	
17_asm_DFT	Računanje amplitude dobi-	
	jenog spektra signala	216
	u asembleru	

Amplitudska karakteristika u 128 tačaka se u asembleru izračunava oko 370 puta brže.

Računanje FFT

Brza Furijeova transformacija (Fast Fourier Transform - FFT) predstavlja algoritam za izračunavanje diskretne Furijeove transformacije koji donosi značajnu uštedu u korišćenom procesorskom vremenu. Ovaj često korišćen algoritam je kod proizvođača procesora za obradu signala izazvao potrebu za implementacijom raznih načina hardverskog ubrzanja njegovog izračunavanja. Tako je u procesoru C5545 kao i u prethodnom C5505 implementiran hardverski akcelerator za izračunavanje FFT algoritma u vidu koprocesora koji ima pristup memoriji deljen sa glavnim procesorom. Hardverski akcelerator izračunava FFT u broju tačaka koji je stepen broja 2 (radix-2 DIT algoritam), a moguć stepen je od 3 do 10 (od 8 do 1024 tačke). Tabela 5.5 prikazuje broj taktova za izračunavanje DFT putem FFT algoritma, sa i bez korišćenja akceleratora:

Tabela 5.5: Brzina izračunavanja DFT FFT algoritmom.

Primer	Opis	Broj taktova [clk]
	FFT algoritam napisan	
18_floatingPoint_FFT	u C programskom jeziku	1 218 993
	bez korišćenja akceleratora	
	FFT algoritam napisan	
19_hwFFT	u C programskom jeziku	627
	koristeći akcelerator	

Iz priloženog se mogu videti dve stvari. Prvo, FFT radix-2 algoritam je vrlo efikasan algoritam koji u C implementaciji pruža bolje rezultate nego direktno izračunavanje DFT u asembleru. Drugo, hardverski akcelerator unosi neverovatno ubzanje

sistema. Spektar signala u 128 tačaka FFT algoritmom se dobija oko 1900 puta brže koristeći akcelerator, dok je ubrzanje dobijeno korišćenjem akceleratora u odnosu na brute-force direktnu implementaciju u jeziku C oko 440 000.

Ipak, kako bi odbirci signala bili poređani u ispravnom redosledu nakon poziva funkcija za FFT, potrebno je implementirati funkciju koja vrši određenu preraspodelu odbiraka ulaznog signala - bit reverse funkciju. Korisno je pogledati koliko se ubrzanje dobija korišćenjem akceleratora prilikom poziva ove funkcije, kako je ona takođe zapisana u ROM-u procesora:

Tabela 5.6: Brzina izračunavanja bit reverse funkcije.

Primer	Opis	Broj taktova [clk]
	Funkcija napisana u	
18_floatingPoint_FFT	C programskom jeziku	8 561
	bez korišćenja akceleratora	
	Korišćenje funkcije akceleratora	
19_hwFFT	sadržane u ROM-u procesora	279

U primerima predstavljenim u ovoj sekciji filtrira se signal od 1664 odbirka, pa se funkcija za izračunavanje DFT u 128 tačaka poziva 13 puta. U primeru 18_floatingPoint_FFT se ova operacija izvrši za oko 20 miliona taktova (uključuje pripremu ulaznih signala, bit reverse funkciju i sâmo računanje DFT). U primeru 19_hwFFT se odlazi korak dalje, pa se za signal od 1664 odbirka računa DFT i inverzna DFT, sve u 120 hiljada taktova. Kako je takt procesora u svim primerima 100MHz, potrebna je 1ms da bi se ovakvom signalu izračunao spektar i potom signal vratio u vremenski domen radi daljih izračunavanja. Ako se na to doda vreme potrebno da se signal isfiltrira FIR filtrom od 48 odbiraka korišćenjem dualne MAC jedinice, dolazi se do zaključka da se signal u 1664 tačke može efikasno filtrirati za manje od 2ms.

Zaključak

Rezultati dobijeni pokretanjem primera sa vežbi ilustruju potrebu za korišćenjem digtalnih procesora signala. Procesor C5545 je vrlo moćan predstavnik ove familije procesora, a platforma BOOST5545ULP pruža mnoštvo mogućnosti korisniku/studentu da testira svoje aplikacije koje imaju potrebu za nešto zahtevnijom obradom signala. Iz navedenog se zaključuje da je njena upotreba na kursevima čiji je predmet izučavanja digitalna obrada signala veoma poželjna.

Pored ovoga, platforma poseduje mikrokontroler sa Cortex-M3 procesorom, pa je zbog toga potencijalno interesantna za korišćenje i na drugim kursevima na kojima se proučavaju integrisani računarski sistemi ili sistemi u realnom vremenu (na kontroleru se može instalirati na primer FreeRTOS, dok na procesoru C5545 može postojati DSP-BIOS, drugi tip operativnog sistema u realnom vremenu).

Kako C5545 procesor poseduje koprocesor koji ima ulogu hardverskog akceleratora, on može biti interesantan primer implementacije ovakvog modula čipa na kursevima na kojima se proučavaju digitalni VLSI sistemi.

Korišćenje biblioteka za podršku rada ovog procesora nije pokriveno ovim dokumentom, ali kako se u primeru sa SD kartice platforme te biblioteke koriste, njihova implementacija u pojektima i aplikacijama ne treba da predstavlja nikakav poblem.